



EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 27.11.2007
KOM(2007) 757 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN

FRAMSTEG MOT KYOTOMÅLEN

(i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 280/2004/EG om en mekanism för övervakning av utsläpp av växthusgaser inom gemenskapen och för genomförande av Kyotoprotokollet)

{SEK(2007)1576}

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	SAMMANFATTNING.....	3
2.	FAKTISKA FRAMSTEG 1990-2005	5
2.1.	Trender när det gäller utsläpp av växthusgaser.....	5
2.2.	Per capita-utsläpp och växthusgasintensitet 2005.....	6
2.3.	Utsläpp av växthusgaser 2005 jämfört med 2004	7
2.4.	Utsläppstrender i de viktigaste ekonomiska sektorerna	8
3.	PROGNOSER OM UTVECKLINGEN MOT KYOTOMÅLET.....	10
3.1.	Medlemsstaternas prognoser.....	10
3.1.1.	EU-27	10
3.1.2.	EU-15	10
3.1.3.	EU-12	10
3.1.4.	Kandidatländer	11
3.2.	Genomförande av det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP).....	13
3.3.	Genomförande av EU:s system för handel med utsläppsrätter	14
3.3.1.	Den första handelsperioden (2005–2007)	14
3.3.2.	Den andra handelsperioden (2008–2012)	14
3.3.3.	Aktörernas användning av mekanismer för gemensamt genomförande och ren utveckling.....	14
3.4.	Regeringarnas förväntade användning av Kyotomekanismer.....	15
3.5.	Planerad användning av kolsänkor.....	15

1. SAMMANFATTNING

Europeiska gemenskapen (EG) har enligt Kyotoprotokollet åtagit sig att minska utsläppen av växthusgaser med 8 % till 2008–2012, från basårets nivå¹. Enligt senast tillgängliga inventeringsuppgifter från 2005² var de totala utsläppen av växthusgaser i EU-15, exklusive markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (Land Use, Land Use Change and Forestry, nedan kallat *LULUCF*) 2 % lägre än basåret³. År 2005 minskade utsläppen av växthusgaser i EU-15 med 0,8 % jämfört med 2004, medan ekonomin i EU-15 växte med 1,6 %.

Prognoser⁴ enligt figur 1 visar att gemenskapen kommer att uppnå sitt Kyotomål under förutsättning att medlemsstaterna snarast möjligt antar och genomför sina kompletterande politiska strategier och åtgärder (ytterligare uppgifter finns i tabellerna 1, 2 och 3 i bilagan). I detta hänseende har ett stort steg framåt tagits med de nyligen antagna besluten om nationella fördelningsplaner inom EU:s system för handel med utsläppsrätter för perioden 2008–2012. De beräknas minska utsläppen med 3,4 % i EU-15 och med 2,6 % i EU-25⁵ jämfört med basåret. Dessa beräknade minskningar har inte tagits med i prognoserna ännu.

¹ I rådets beslut (2002/358/EG) om EG:s godkännande av Kyotoprotokollet uttrycks de olika åtagandena för medlemsstaterna som procentuell förändring jämfört med basåret. År 2006 uttrycktes utsläppsnivåerna i ton koldioxidekvivalenter i kommissionens beslut 2006/944/EG. I samband med rådets beslut 2002/358/EG har rådet (miljö) och kommissionen i ett gemensamt uttalande kommit överens om att beakta bl.a. de antaganden som görs i Danmarks uttalande till rådets slutsatser från den 16–17 juni 1998 om basårsutsläpp för 2006. År 2006 beslutade man att skjuta upp ett beslut om detta tills alla gemenskapens och medlemsstaternas ursprungliga rapporter granskats enligt Kyotoprotokollet.

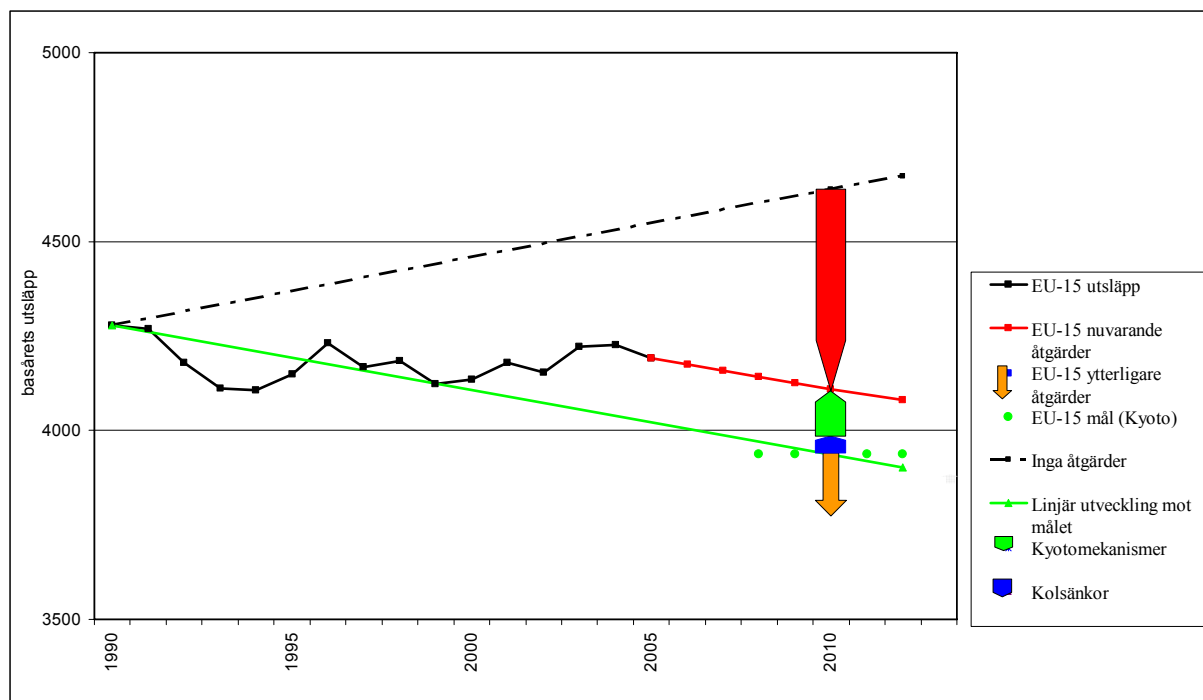
² I enlighet med beslutet om en EU-övervakningsmekanism (beslut 280/2004) inkom alla medlemsstater utom Malta med inventeringsuppgifter om växthusgaser för 2005. Samtliga rapporterade medlemsstater inkom med alla eller nästan alla tabellerna i gemensamt rapporteringsformat (dvs. över 90 %) för 1990–2005.

³ För EU-15 är basåret för koldioxid, metan och kväveoxid 1990. För fluorerade gaser har tolv medlemsstater valt 1995 som basår, medan Österrike, Frankrike och Italien har valt 1990. Eftersom EU-15-inventeringen är summan av medlemsstaternas inventeringar, är basårsberäkningarna för utsläpp av fluorerade gaser summan av 1995 års utsläpp för tolv medlemsstater och 1990 års utsläpp för Österrike, Frankrike och Italien. Basårsutsläppen för EU-15 inkluderar också utsläpp från avskogning för Nederländerna, Portugal och Storbritannien.

⁴ På grundval av de uppgifter som medlemsstaterna inkommit med till och med den 31 maj.

⁵ På grund av att Bulgarien och Rumänien nyligen anslutit sig till EU har de anmälda utsläppen för 2005 inte genomgått någon oberoende verifiering.

Figur 1: Faktiska och beräknade utsläpp för EU-15



År 2010 kommer tre medlemsstater i EU-15, Tyskland, Sverige och Storbritannien, att vara på god väg att uppfylla sina mål med hjälp av enbart sina nuvarande nationella strategier och åtgärder. Dessutom beräknas åtta medlemsstater nå sina mål om man tar hänsyn till effekterna av Kyotomekanismer, kolsänkor och kompletterande nationella strategier och åtgärder som redan diskuteras. Den här analysen tyder på att Danmark, Italien och Spanien inte kommer att kunna uppnå sina Kyotomål. Det bör dock noteras att den fortfarande inte omfattar alla de potentiella effekterna av kommissionens nyligen antagna beslut om de nationella fördelningsplanerna för utsläppen 2008–2012. Den inkluderar inte heller effekterna av kompletterande åtgärder som de flesta av dessa medlemsstater nyligen har fastställt eller håller på att fastställa för att uppnå sitt Kyotomål^{6,7}. Sådana åtgärder måste dock genomföras snabbt för att vara effektiva.

De totala utsläppen av växthusgaser i EU-27 låg 2005 11% under basårets nivå, om utsläpp och upptag genom LULUCF inte räknas med, och de låg 0,7 % under 2004 års nivå. Ekonomin i EU-27 växte med 1,8 % 2005.

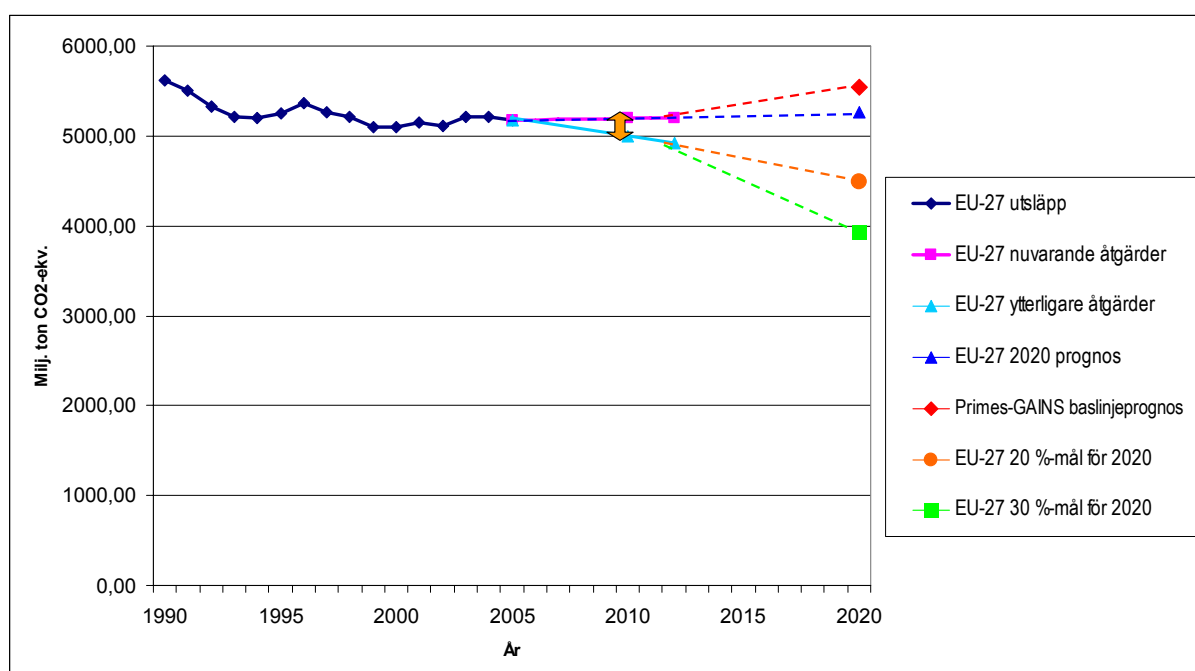
Utsläppen i de flesta EU-12-medlemsstaterna väntas visserligen öka mellan 2005 och 2010, men nio medlemsstater som har ett Kyotomål men som inte ingår i EU-15-bubblan beräknas uppnå eller överuppfylla sina Kyotomål med hjälp av enbart inhemska politiska strategier och åtgärder. Slovenien räknar med att nå sitt Kyotomål genom planerade ytterligare strategier och åtgärder, användning av Kyotomekanismer samt kolsänkor.

⁶ Enligt Danmarks nationella fördelningsplan för perioden 2008–12 och de ytterligare upplysningar som lämnats till kommissionen kommer Danmark att uppnå sitt mål genom att inleda nya nationella klimatinitiativ och genom statliga inköp av krediter för gemensamt genomförande eller mekanismen för ren utveckling.

⁷ Spanien fastställde i den andra nationella fördelningsplanen en strategi som innefattade fastställande av ytterligare minskningsåtgärder för att överbrygga klyftan. En del av dessa åtgärder ingår i en plan för akuta åtgärder mot klimatförändringar som kommer att genomföras under 2007.

Våren 2007 gav Europeiska rådet sitt stöd till EU:s självständiga åtagande att minska utsläppen av växthusgaser med minst 20 % fram till 2020 jämfört med 1990 års nivåer. Detta åtagande gäller även om inte någon internationell överenskommelse uppnås. EU är berett att öka detta åtagande till 30 % om en sådan överenskommelse skulle uppnås. Figur 2 visar den stora klyftan mellan medlemsstaternas prognoser för 2020 och EU:s 2020-mål som förutsätter att EU minskar utsläppen betydligt snabbare efter 2012 än under perioden 1990–2012. Detta understryker att EU och dess medlemsstater snarast möjligt måste anta den lagstiftning som krävs för att genomföra alla de nya strategier och åtgärder som anges i klimatförändrings- och energipaketet. Kommissionen kommer att lägga fram lagstiftningsförslag före utgången av 2007, inklusive EU:s översyn av systemet för handel med utsläppsrätter, mål avseende förnybar energi, utsläppsminskningsåtgärder för sektorer som inte omfattas av handeln med utsläppsrätter, en rättslig ram som omfattar avskiljning och geologisk lagring av koldioxid samt koldioxid och bilar.

Figur 2: Faktiska och beräknade utsläpp för EU-27



2. FAKTISKA FRAMSTEG 1990-2005

2.1. Trender när det gäller utsläpp av växthusgaser

Gemenskapens totala utsläppstrend domineras av de två länder som har de största utsläppen, nämligen Tyskland och Storbritannien som svarar för omkring en tredjedel av de totala utsläppen av växthusgaser i EU-27. Dessa båda medlemsstater har minskat sina växthusgasutsläpp med 340 miljoner ton koldioxidekvivalenter jämfört med 1990.

Den gynnsamma utvecklingen i Tyskland beror framför allt på ökad effektivitet i den tyska värme- och elproduktionen samt den ekonomiska omstruktureringen i de fem nya förbundsländerna efter Tysklands återförening. De minskade utsläppen av växthusgaser i Storbritannien berodde framför allt på liberaliseringen av energimarknaderna och den därpå följande övergången från olja och kol till gas i elproduktionen samt på åtgärder för att minska utsläppen av dikväveoxid i samband med framställning av adipinsyra.

Italiens och Frankrikes utsläpp ligger på tredje och fjärde plats med 11 % vardera. Italiens utsläpp av växthusgaser låg 2004 omkring 12 % över 2005 års nivå. Italiens växthusgasutsläpp har ökat sedan 1990, främst från vägtransporter, el- och värmeproduktion och oljeraffinering. Frankrikes utsläpp 2005 låg 2 % under 1990 års nivå. I Frankrike minskade utsläppen av dikväveoxid från framställning av adipinsyra kraftigt, medan koldioxidutsläppen från vägtransporter ökade kraftigt mellan 1990 och 2005.

Spanien och Polen är de femte och sjätte största utsläppsländerna i EU-27 och svarar för ca 9 % respektive 8 % av de totala utsläppen av växthusgaser. Spaniens utsläpp ökade med 53 % mellan 1990 och 2005. Denna ökning beror till stor del på de ökade utsläppen från vägtransporter, el- och värmeproduktion och tillverkningsindustri till följd av stor befolkningsökning och ekonomisk utveckling. I Polen minskade utsläppen av växthusgaser med 18 % mellan 1990 och 2005 (- 32 % sedan basåret, som för Polen är 1988). De viktigaste orsakerna till de minskade utsläppen i Polen – liksom i andra medlemsstater i Östeuropa – är tillbakagången för den energiineffektiva tunga industrin och den allmänna omstruktureringen av ekonomin i slutet av 1980-talet och början av 1990-talet. Ett viktigt undantag är transportsektorn (särskilt vägtransporter) där utsläppen har ökat.

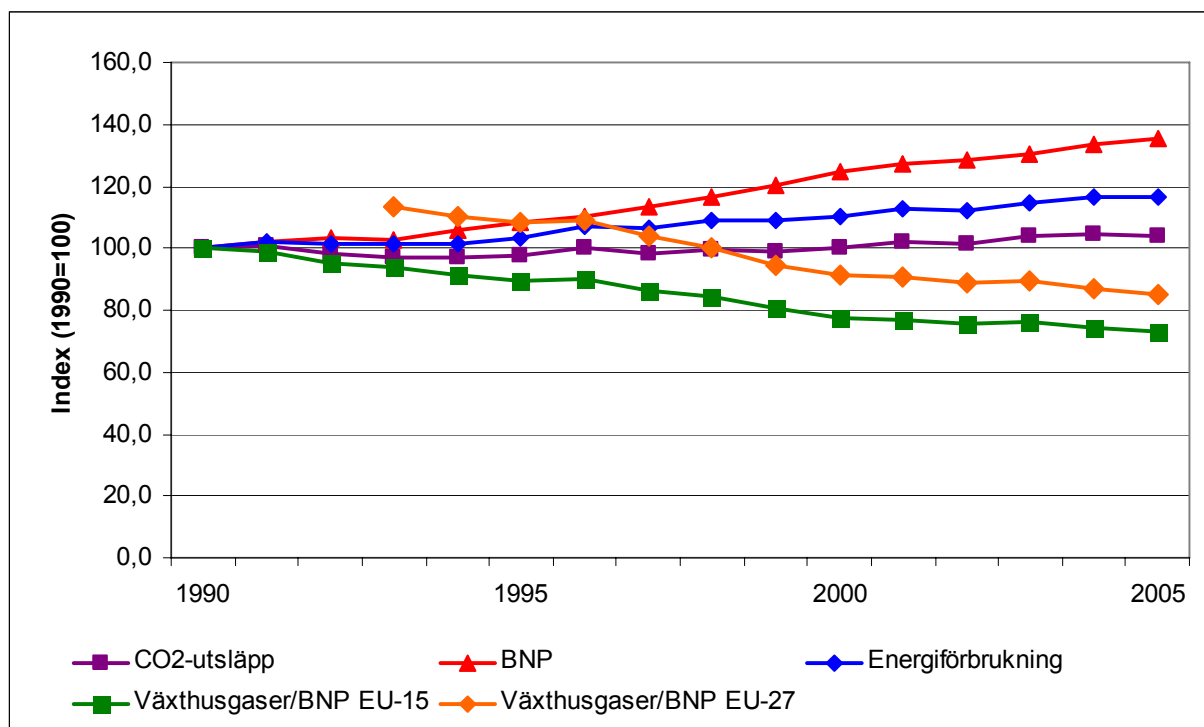
År 2005 låg utsläppen av växthusgaser över basårets nivåer i elva medlemsstater, medan de återstående 14 medlemsstaterna hade utsläpp som låg under basårets. Den procentuella förändringen av växthusgasutsläpp från basåret och 1990 till 2005 varierar mellan - 58 % (Litauen) och + 64 % (Cypern).

2.2. Per capita-utsläpp och växthusgasintensitet 2005

Per capita-utsläppen i EU-27 gick ned med 11,7 % (1,4 ton per capita) mellan 1990 och 2005, huvudsakligen på grund av en stark nedgång i början på 1990-talet (figur 1 i bilagan). Per capita-utsläppen i EU-27 var oförändrade under perioden 2000–2005, men de minskade med - 1,2 % i EU-15 och ökade med 3,4 % i EU-12. Utsläppen av växthusgaser per capita håller visserligen på att utjämnas, men stora skillnader kvarstår. Skillnaden mellan de medlemsstater som har lägst utsläpp per capita (Lettland, Litauen, Portugal och Sverige) och de med högst utsläpp per capita (Luxemburg och Estland) är faktor tre.

Växthusgasintensiteten speglar mängden utsläpp av växthusgaser per BNP-enhet, och i figur 3 visas hur bandet mellan utsläpp och ekonomisk tillväxt brutits i EU-27, särskilt från och med 1998. Detta beror på den ekonomiska tillväxten i framför allt de östeuropeiska medlemsstaterna i slutet av 1990-talet. I EU-27 minskade växthusgasintensiteten med omkring 32 % under perioden 1990–2005. De enskilda ekonomiernas växthusgasintensitet kan fortfarande variera mycket, och den är fortfarande riktigt hög i en del av dem. I alla nya medlemsstater utom Lettland var den totala växthusgasintensiteten högre än EU-27-genomsnittet 2005.

Figur 3: Växthusgasintensitet för EU-15 och EU-27, BNP, energiförbrukning och koldioxidutsläpp för EU-15



2.3. Utsläpp av växthusgaser 2005 jämfört med 2004

Utsläppen av växthusgaser i EU-15 minskade med 0,8 % eller 35,2 miljoner ton koldioxidekvivalenter mellan 2004 och 2005, medan EU-27-utsläppen minskade med 0,7 % eller 37,9 miljoner ton.

Tyskland, Finland, Nederländerna och Rumänien bidrog mest till minskningen 2005 i absoluta tal. Tyskland minskade sina utsläpp med 2,3 % eller 23,5 miljoner ton koldioxidekvivalenter, Finland med 14,6 % (11,9 miljoner ton), Nederländerna med 2,9 % (6,3 miljoner ton) och Rumänien med 4 % (6,4 miljoner ton). I Belgien, Tjeckien, Danmark, Estland, Frankrike, Luxemburg, Slovakien, Sverige och Storbritannien registrerades också minskningar.

Den allmänna minskningen av utsläppen i EU-15 2005 berodde huvudsakligen på lägre koldioxidutsläpp från offentlig el- och värmeproduktion samt från hushåll och tjänster och vägtransporter. Koldioxidutsläppen från offentlig el- och värmeproduktion minskade med 0,9 %, vilket framför allt berodde på minskad kolanvändning. Koldioxidutsläppen från hushåll och tjänster minskade med 1,7 % och gick ned kraftigt i Tyskland, Storbritannien och Nederländerna. I Tyskland och Nederländerna kan detta bero på att vintern var mildare än vanligt. Precis som tidigare år lyckades Tyskland också minska metanutsläppen från avfallssektorn betydligt med hjälp av innovativa strategier och åtgärder. Förvånansvärt nog minskade koldioxidutsläppen från vägtransporter med 0,8 % i EU-15, vilket framför allt berodde på en stor minskning i Tyskland.

Av länderna i EU-15 registrerade Spanien den största utsläppsökningen i absoluta tal 2005, med en ökning på 3,6 % eller 15,4 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Detta berodde framför allt på en 17-procentig ökning av elproduktionen i kraftverk eldade med fossila bränslen i kombination med en 33-procentig minskning av elproduktionen i vattenkraftverk på grund av lägre vattennivåer.

Av länderna i EU-12 stod Polen för den största utsläppsökningen i absoluta tal, med en ökning på 0,6% eller 2,3 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Detta berodde framför allt på att de flyktiga metanutsläppen från energisektorn ökade med 1 % och att metan- och dikväveoxidutsläppen från jordbrukssektorn ökade med 5 % respektive 4,5 %. Även i Österrike, Bulgarien, Grekland, Ungern, Irland, Italien, Lettland, Litauen, Malta, Portugal och Slovenien ökade utsläppen 2005.

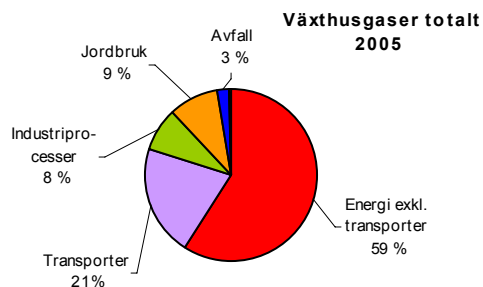
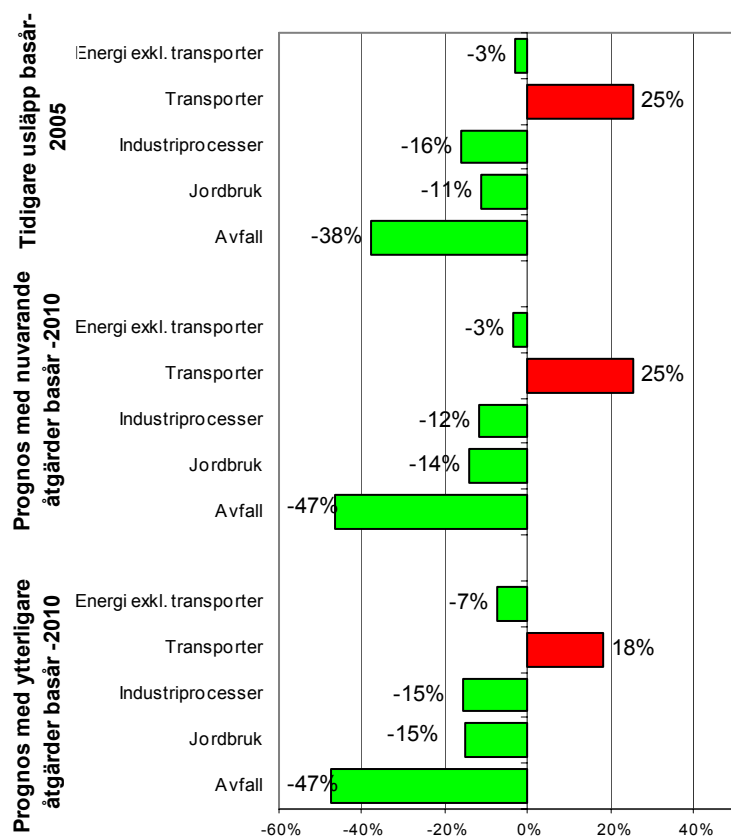
2.4. Utsläppstrender i de viktigaste ekonomiska sektorerna

Som visas i figur 4 är energi den viktigaste sektorn. Den stod 2005 för 80 % av de totala utsläppen i EU-15, vilket innebär att energisektorn ökat sina utsläpp av växthusgaser med 3 % jämfört med basåret. Energisektorn omfattar också transporter, som står för 26 % av sektorns utsläpp. Jordbruket står för 9 % av de totala utsläppen av växthusgaser, industriprocesser för 8 % och avfall för 3 %.

Mellan 1990 och 2005 var det koldioxidutsläppen från vägtransporter som i absoluta tal ökade mest av alla energirelaterade utsläpp, medan koldioxidutsläppen från tillverkningsindustrin minskade avsevärt. Ökningen inom energisektorn kompenseras av minskningar inom alla andra kategorier utsläppskällor (ytterligare uppgifter finns i bilagan till kommissionens arbetsdokument). Sammanfattningsvis kan sägas att jämfört med 1990 har utsläppen från

- industriprocesser minskat med 16 % på grund av minskad produktion av salpetersyra och minskade utsläpp från järn och stål på grund av ändrade processer,
- jordbruket minskat med 11 % på grund av en minskning av mängden kreatur och en minskad användning av handelsgödsel och stallgödsel, och
- avfall minskat med 38 % på grund av minskade metanutsläpp från förvaltade deponier.

Figur 4: Ändringar av utsläppen av växthusgaser i EU-15 per sektor och sektorernas andelar för EU-27 år 2005



Källa: Europeiska miljöbyrån

3. PROGNOSE OM UTVECKLINGEN MOT KYOTOMÅLET⁸

3.1. Medlemsstaternas prognoser

3.1.1. EU-27

De totala växthusgasutsläppen i EU-27 kommer enligt prognoserna att ligga 10,7% under basårets nivå 2010 (se tabellerna 2 och 3 i bilagan). Denna prognos grundas på medlemsstaternas egna uppskattningar som tar hänsyn till alla nuvarande nationella strategier och åtgärder. Den beräknade minskningen blir 13,2 % när effekterna av Kyotomekanismer och kolsänkor beaktas. Siffran kan öka till 16,7 % om de ytterligare nationella strategier och åtgärder som för närvarande diskuteras genomförs i tid och ger väntade resultat.

3.1.2. EU-15

De samlade prognoserna baserade på nuvarande nationella strategier och åtgärder visar att växthusgasutsläppen i EU-15 kommer att ligga 4 % under basårets nivå 2010. EU-15 förväntas minska sina utsläpp med 7,4 % om man inkluderar

- staternas användning av Kyotomekanismer, som förväntas ge en utsläppsminskning på ytterligare 2,5 %, och
- det totala upptaget (39,1 miljoner ton koldioxidekvivalenter per år) genom åtgärder enligt artikel 3.3 och 3.4 i EU-15, som motsvarar en minskning på 0,9 %.

För att EU-15 ska kunna uppnå sitt Kyotomål måste de ytterligare åtgärder som planeras både på EU-nivå och i medlemsstaterna genomföras snarast möjligt. Om dessa åtgärder ger önskat resultat kan de beräknade totala minskningarna av växthusgasutsläppen nå upp till 11,4 % jämfört med basårets nivåer, vilket skulle innebära att EU överuppfyller sitt Kyotomål.

Man beräknar också att de nyligen antagna nationella fördelningsplanerna för utsläppsrätter för den andra perioden inom EU:s system för handel med utsläppsrätter kan bidra till uppskattningsvis 3,4 % av Kyotomålet för EU-15, som hittills inte har beaktats fullt ut i medlemsstaternas prognoser.

3.1.3. EU-12

De samlade utsläppen från övriga 12 medlemsstater beräknas öka efter 2005, men kommer ändå att ligga 29 % under basårets nivåer 2010. Med ytterligare åtgärder beräknas utsläppen minska med ytterligare 2 %. Slovenien är den enda medlemsstat i EU-12 som avser att investera i Kyotomekanismer och inkludera kolsänkor.

⁸ Denna bedömning innehåller uppgifter om EU:s alla 27 medlemsstater, men är mest detaljerad för EU-15. Uppdaterade prognoser fanns tillgängliga från 18 medlemsstater. Uppgifter om användningen av flexibla mekanismer enligt Kyotoprotokollet fanns tillgängliga för 20 medlemsstater. Åtgärder avseende LULUCF (*kolsänkor*) enligt artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet inkluderades som inrapporterade av totalt 14 medlemsstater.

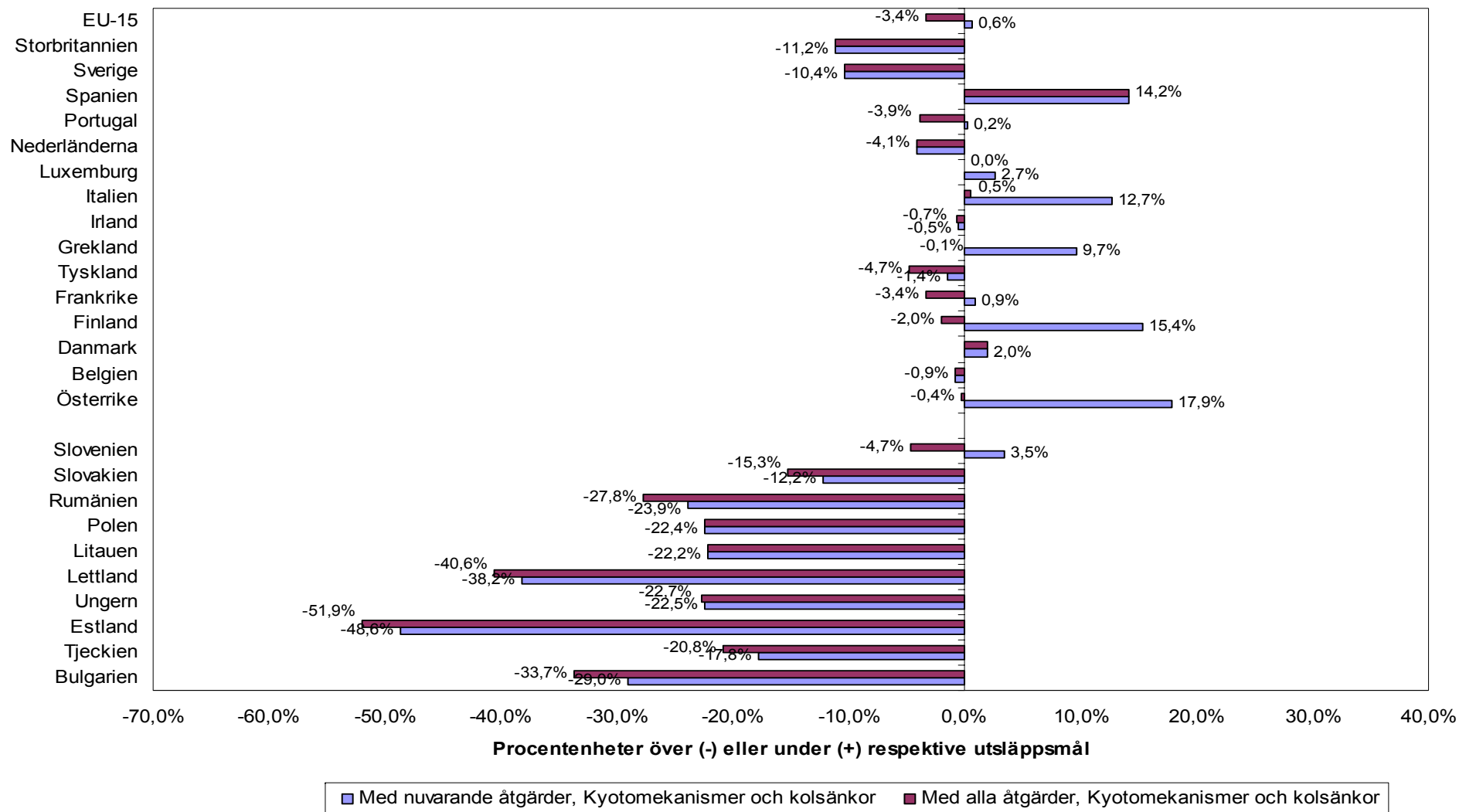
3.1.4. Kandidatländer

År 2005 var Kroatien på rätt väg för att uppnå sitt Kyotomål. Prognoserna tyder dock på att landet kanske inte kommer att uppnå sitt mål enbart med hjälp av inhemska åtgärder. Den f.d. jugoslaviska republiken Makedonien ratificerade Kyotoprotokollet 2005, men som ett land utanför bilaga I har Makedonien inte några minskningsåtaganden. Turkiet är en bilaga I-part i Förenta nationernas ramkonvention om klimatiförändringar, men har inte några minskningsåtaganden enligt bilaga B i Kyotoprotokollet. Turkiet har ännu inte ratificerat Kyotoprotokollet.

Mellan 1990 och 2005 ökade växthusgasutsläppen per capita⁹ i både Turkiet och Kroatien. I Turkiet är dock utsläppen per capita 4,4 ton per år, vilket är mindre än hälften av genomsnittet i EU-27. Utsläppen i förhållande till BNP har också minskat i båda länderna, vilket tyder på att kopplingen mellan ekonomisk tillväxt och resursförbrukning har brutits.

⁹ Det finns i dagsläget inga uppgifter för 2005 om utsläppen av växthusgaser i den f.d. jugoslaviska republiken Makedonien. Som ett land utanför bilaga I utan ett mål enligt Kyotoprotokollet kommer det inte att åläggas att årligen rapportera sådana uppgifter.

Figur 5: Relativt avstånd mellan växthusgasprognoser för 2010 och motsvarande mål för 2010, baserat på ”nuvarande” och ”ytterligare” nationella strategier och åtgärder, inklusive Kyotomekanismer och kolsänkor
(Minustecken (-) visar att Kyotomålet överuppfylls medan ett plustecken (+) att målet inte uppnås)



3.2. Genomförande av det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP)

Det europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP) fastställde i juni 2001 ett antal gemensamma och samordnade strategier och åtgärder på EU-nivå (tabell 4 i bilagan). Med några få undantag håller dessa strategier och åtgärder inom ECCP I nu på att genomföras.

En bedömning av strategier och åtgärder i EU-27 visade att EU:s system för handel med utsläppsrätter och användningen av projektbaserade mekanismer kommer att stå för ett stort bidrag till Kyotoåtagandena. Andra gemensamma och samordnade strategier och åtgärder som både har bred tillämpning och väntas leda till betydande minskningar av växthusgasutsläppen är RES-E-direktivet (om främjande av el från förnybara energikällor), direktiven om byggnaders energiprestanda, direktivet om biodrivmedel, främjandet av kraftvärme (kombinerad el- och värmeproduktion) samt energibeskattnings.

Andra exempel på gemensamma och samordnade strategier och åtgärder som också förväntas ge betydande utsläppsminskningar i hela EU är direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar, effektivitetskrav för nya värmepannor, förordningen om fluorerade gaser, direktivet om utsläpp av fluorklorväten från luftkonditionering i motorfordon samt direktivet om deponier. Några exempel på gemensamma och samordnade åtgärder och strategier som är särskilt viktiga för EU-12 är direktiven om avfall och stora förbränningsanläggningar och direktstöden inom den gemensamma jordbrukspolitik.

Totalt väntas de viktigaste politiska strategier som anges ovan stå för upp till 89 % av de totala besparingarna genom gemensamma och samordnade strategier och åtgärder i EU-27.

ECCP II lanserades i oktober 2005 med en konferens för aktörerna som hölls i Bryssel. För ECCP II låg fokus på översynen av ECCP I och på att undersöka nya områden som anpassning, luftfart, koldioxid och bilar, avskiljning och lagring av koldioxid och EU:s system för handel med utsläppsrätter. ECCP II-arbetsgrupper sammanträdde under hela 2006 och 2007. Till följd av detta har kommissionen föreslagit flera åtgärder:

- Luftfart: Lagstiftningsförslag för att ta med luftfarten i EU:s system för handel med utsläppsrätter (december 2006).
- Direktiv om bränslekvalitet: Lagstiftningsförslag (januari 2007).
- Koldioxid och bilar: Meddelande (februari 2007) och lagstiftningsförslag (slutet av 2007 – början av 2008).
- Effekter och anpassning: Grönbok om anpassning (juni 2007).
- Avskiljning av koldioxid och geologisk lagring: Lagstiftningsförslag om avskiljning av koldioxid och geologisk lagring (slutet av 2007).
- Översyn av EU:s system för handel med utsläppsrätter: Lagstiftningsförslag (januari 2007).

De första tre förslagen kan, om de antas utan dröjsmål, fortfarande bidra till EU:s Kyotomål.

Vid sidan av de åtgärder som ska genomföras inom ramen för ECCP kommer kommissionen särskilt att satsa på att minska sjöfartens utsläpp av växthusgaser, inom ramen för den nyligen föreslagna havspolitik¹⁰.

3.3. Genomförande av EU:s system för handel med utsläppsrätter

2005 är det första år för vilket det finns verifierade data om koldioxidutsläppen från anläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter. År 2005 omfattade systemet omkring 50 % av de totala koldioxidutsläppen i EU-25 och omkring 40 % av utsläppen av växthusgaser i EU-25, vilket motsvarar ungefär två miljarder ton.

Bristen på oberoende och verifierade utsläppsdata för åren före handeln med utsläppsrätter gör det svårt att mäta systemets alla effekter på utsläppen. Tidig akademisk forskning visar dock att utsläppen under 2005 kan ha minskat jämfört med nivån innan handeln inleddes.

3.3.1. Den första handelsperioden (2005–2007)

Tabell 5 i bilagan innehåller en översikt över de sektorer och anläggningar som ingick i systemet under den första handelsperioden och grunda sig på de verifierade utsläppsrapporterna för 2005 och 2006. I genomsnitt deltog 10 800 anläggningar under de två första åren av handeln, och de släppte ut omkring 2 020 miljoner ton koldioxid/år. Dessa anläggningar erhöll utsläppsrätter för omkring 2 080 miljoner ton koldioxid/år. Två tredjedelar av anläggningarna är klassificerade som förbränningsanläggningar och står för 72 % av de totala utsläppen. I fem medlemsstater (Österrike, Irland, Italien, Spanien och Storbritannien) var de verifierade utsläppen större än tilldelningen (tabell 6 i bilagan).

3.3.2. Den andra handelsperioden (2008–2012)

Bedömningsprocessen för den andra omgången nationella fördelningsplaner inleddes 2006. Bulgarien och Rumänien, som anslöt sig till EU den 1 januari 2007, ålades att utarbeta nationella fördelningsplaner för år 2007. Efter bedömningen av alla nationella fördelningsplaner minskades det fastställda taket i genomsnitt med grovt räknat 7 % för EU-25⁵ jämfört med de verifierade utsläppen för 2005/2006 (ytterligare information finns i tabell 6 i bilagan). Det framtida priset på utsläppsrätterna för 2008 har legat kvar på mellan 12 och 25 euro sedan granskningen av den andra omgången nationella fördelningsplaner inleddes i juli 2006.

3.3.3. Aktörernas användning av mekanismer för gemensamt genomförande och ren utveckling

Som ett led i den andra omgången nationella fördelningsplaner fastställer medlemsstaterna en gräns avseende maximal användning av projektbaserade krediter för aktörerna (gemensamt genomförande och mekanismen för ren utveckling). Totalt får omkring 278 miljoner certifierade utsläppsminskningar (CER) eller utsläppsminskningsenheter (ERU) användas per år av de anläggningar i de 27 medlemsstaterna som ingår i handeln under den andra handelsperioden. Detta motsvarar ungefär 13,4 % av det fastställda taket.

¹⁰ KOM(2007) 575 slutlig.

3.4. Regeringarnas förväntade användning av Kyotomekanismer

20 medlemsstater inkom med uppgifter om sin planerade användning av Kyotomekanismer under 2007 i ett frågeformulär inom ramen för beslutet om en EG-övervakningsmekanism. För de återstående sju medlemsstaterna (Tyskland, Grekland, Ungern, Italien, Lettland, Luxemburg och Polen) bygger siffrorna på användningen av Kyotomekanismer enligt den andra nationella fördelningsplanen i enlighet med direktivet om EU:s system om handel med utsläppsrätter (tabell 7 i bilagan).

Tio medlemsstater i EU-15 samt Slovenien har beslutat att använda Kyotomekanismer för att uppnå sina Kyotomål. Tillsammans skulle de tio EU-15-länderna förvärva 107,5 miljoner ton koldioxidekvivalenter per år under den första åtagandeperioden enligt Kyotoprotokollet. Detta motsvarar omkring 2,5 % mot Kyotomålet på 8 % för EU-15. I Slovenien kommer den exakta mängden enheter som köps att bero på den faktiska utvecklingen för utsläppen av växthusgaser, särskilt inom transportsektorn.

Dessa tio medlemsstater har beslutat att tillsammans investera omkring 2,9 miljarder euro för att förvärva enheter genom gemensamt genomförande, mekanismen för ren utveckling eller internationell handel med utsläppsrätter. Österrike, Luxemburg, Nederländerna, Portugal och Spanien avsatte de största budgetarna (319 miljoner euro, 300 miljoner euro, 693 miljoner euro, 354 miljoner euro och 310 miljoner euro för den femåriga åtagandeperioden).

Sverige har vidtagit de åtgärder som krävs för att kunna använda Kyotomekanismer vid behov, men planerar för närvarande inte att göra detta. Den tyska regeringen har beslutat att stödja prototypfonder för skapandet av en koldioxidmarknad.

3.5. Planerad användning av kolsänkor

Utöver sådana strategier och åtgärder som är inriktade på olika källor till växthusgasutsläpp kan medlemsstaterna använda sig av kolsänkor (se tabell 8 i bilagan). De uppgifter som tillhandahållits av EU-15-medlemsstaterna visar att den totala nettobindningen under åtagandeperioden från plantering av skog och återbeskogning enligt artikel 3.3 i Kyotoprotokollet kommer att vara omkring 13,5 miljoner ton koldioxid per år. Dessutom beräknar medlemsstaterna att tillämpningen av åtgärder enligt artikel 3.4 kommer att bidra med 17,6 miljoner ton koldioxid per år under åtagandeperioden i EU-15. Dessa siffror tar hänsyn till den maximala fördelningen till skogsbruk, men innefattar inte kolsänkor enligt artikel 3.3 och 3.4 från Spanien (som endast tillhandhöll en sammanlagd beräkning för hela kolsänkan) och från andra medlemsstater (t.ex. Frankrike, Tyskland och Grekland) som valt skogsbruksåtgärder men som ännu inte tillhandahållit några beräkningar av den planerade sänkan. Tillsammans med Spaniens sammantagna uppgifter beräknas alla åtgärder enligt artikel 3.3 och 3.4 i EU-15 minska utsläppen med 39,1 miljoner ton koldioxid per år under åtagandeperioden, vilket motsvarar 11 % av minskningsåtagandet för EU-15, som uppgår till 342 miljoner ton koldioxid per år under åtagandeperioden jämfört med basårets utsläpp. I Slovenien väntas en ytterligare minskning på 1,7 miljoner ton koldioxid per år under åtagandeperioden.